

หมายเหตุท้ายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6602s/2551

-

หลักเกณฑ์ "การฟ้องซ้ำ" ในคดีอาญา

-

เมื่อมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้ฟ้องสำหรับข้อนี้ นักกฎหมายมักเรียกกันทั่วไปว่า "ฟ้องซ้ำ" ซึ่งในคดีอาญามีบัญญัติไว้ใน ป.วิ.อ. มาตรา 39(4)

คำว่า "ฟ้องซ้ำ" หมายถึง คดีเรื่องเดียวกันในมูลกรณีเดียวกัน หากศาลพิพากษาลงโทษหรือยกฟ้องก็ตาม จะนำมูลกรณีนั้นมาฟ้องจำเลยคนเดิมอีกไม่ได้ หลักเกณฑ์ "การฟ้องซ้ำ" ในคดีอาญามีดังนี้

1. จำเลยเป็นคนๆ เดียวกัน
2. ประเด็นข้อกล่าวหาในมูลกรณีเดียวกัน
3. มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้ว

ตามคำพิพากษาที่หมายเหตุนี้ จำเลยที่ 2 เป็นจำเลยคนเดียวกันในคดีก่อน (คดีอาญา ถือเป็น "จำเลยคนเดียวกัน" เป็นเกณฑ์สำคัญ) ประเด็นข้อกล่าวหาเป็นข้อกล่าวหาในมูลกรณีเดียวกันและคดีก่อนศาลได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้ว ครอบคลุมหลักเกณฑ์ข้างต้นแล้ว แต่ในคดีก่อนทั้งสองและคดีที่หมายเหตุนี้ โจทก์บรรยายฟ้องทั้งสามสำนวนว่า มีคนร้ายลักทรัพย์ต่างวันเวลาและต่างสถานที่กัน เป็นการกระทำที่แยกต่างหากจากกันและต่างวาระกัน ไม่ถือว่าเป็นฟ้องซ้ำ ถือว่าคำพิพากษาที่หมายเหตุนี้ ศาลฎีกามีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7028/2547 ที่วินิจฉัยว่า แม้จำเลยถูกจับทั้งสองคดีในวันเดียวกัน แต่วันถูกจับมิใช่วันกระทำความผิด เมื่อวันเวลากระทำความผิดในคดีก่อนและคดีนี้ทั้งในฐานะลักทรัพย์และรับของโจรต่างกัน ทั้งทรัพย์ที่ยึดได้ก็เป็นทรัพย์ของผู้เสียหายคนละคนต่างรายกัน แม้คดีก่อนศาลชั้นต้นจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด แต่เมื่อการกระทำความผิดของจำเลยในคดีก่อนและคดีนี้เป็น การกระทำความผิดต่างกรรมต่างวาระกัน ฟ้องโจทก์คดีนี้ย่อมไม่เป็นฟ้องซ้ำ

นพชาติ ยมะสมิต

-